

Brev från Kubas ambassad i Sverige den 27 juli 2021

Under de senaste veckorna, och som ett resultat av de störningar och incidenter som inträffade den 11 juli i Kuba, har en opinionsundersökning uppbyggd på falsk och manipulerad information lanserats, och den har getts stor spridning även och framförallt i de stora medierna.

Som en del av detta har en kampanj med anklagelser om påstått förtryck, massfångslanden och tortyr tagit fart och har till och med gett upphov till uttalanden som sponsrats av USA och undertecknats av andra länder, vilket Kuba starkt fördömer och förkastar.

Kuba, såsom undertecknande part i den Internationella konventionen till skydd för alla människor mot påtvingade försvinnanden och part i Konvention mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning, följer bestämmelserna i dessa konventioner.

I paragraf 51 i vår Grundlag fastställs att människor på Kuba inte får utsättas för tvångsförsvinnande, tortyr eller grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller straff.

Det finns inga försvunna personer på Kuba. Det har aldrig funnits och inte heller har det funnits några som ett resultat av den senaste tidens oroligheter.

Det finns inga hemliga platser på Kuba där människor som har gripits av någon anledning tas in. Familjen och vännerna till en arresterad person vet i vilken förvaringsanstalt den gripne hålls i förvar.

Alla personer som tas till en polisstation registreras manuellt i en loggbok, och deras personuppgifter förs in i ett automatiserat register som alla polisstationer har tillgång till. Dessa register gör det möjligt att var som helst i landet veta var en frihetsberövad person befinner sig.

Familjerna till alla personer som gripits i samband med den senaste tidens oroligheter känner till var deras familjemedlem hålls fängslad, de har åkt till platsen och åt denne tagit med sig tillhörigheter med personliga hygienartiklar och eventuella mediciner. Informationen om var de frihetsberövade personerna befinner sig upprättas och kan granskas av den allmänna åklagarmyndigheten, som är det organ som har till uppgift att se till att lagligheten följs.

Av det ursprungliga antalet häktade har en grupp redan släppts eftersom det har bekräftats att de inte har någon brottslig inblandning i händelserna. Andra är föremål för en icke frihetsberövande försiktighetsåtgärd (stannar kvar i bostaden) och några anklagade är

kvar i häkte, eftersom deras fall befinner sig i den förberedande utredande fasen.

Varje person som häktades med anledning av händelserna den 11 juli har möjlighet att utse ett juridiskt ombud, eller så kommer domstolen att utse ett åt dem, i enlighet med deras rätt att få rättsligt bistånd enligt paragraf 95 i grundlagen. Att vissa fångar inte har någon advokat beror på deras eget val.

Upprättandet av förteckningar över påstådda frihetsberövade eller försvunna personer i kölvattnet av händelserna den 11 juli saknar all trovärdighet med tanke på bristen på information i dessa förteckningar. Det har visat sig att vissa av de personer som finns med på dessa listor aldrig har gripits eller ens förhörts av myndigheterna, eller helt enkelt inte var inblandade på något sätt i dessa händelser.

Sextiotre personer har vänt sig till åklagarmyndigheten sedan den 12 juli. Deras klagomål eller krav har inte gällt försvinnanden utan snarare ett intresse av att få veta mer om omständigheterna kring deras släktingars frihetsberövande. I samtliga fall informerades de personer som vände sig till åklagarmyndigheten om var deras släkting hölls fängslad.

Åklagarmyndigheten har informerat om att det utreds fem klagomål som har att göra med allmänna meningsskiljaktigheter om det rättsliga förfarandet som följde av händelserna den 11 och 12 juli. I inget fall rörde dessa klagomål bristande kännedom om platsen för frihetsberövande, eftersom familjemedlemmar har den informationen. Inte heller rörde det sig om någon kränkande behandling av de frihetsberövade.

De administrativa rutiner som är inrättade av åklagarmyndigheten för att ta emot frågor från allmänheten är lyhörda och effektiva. Under 2020 hanterade åklagarmyndigheten förfrågningar från över 129 000 personer i hela landet, och under första halvåret 2021 från över 49 000 personer.

Tortyr, liksom påtvingade försvinnanden, är förbjudet på Kuba. Det befintliga rättsliga ramverket, inklusive den stadga som reglerar förfarandena i häkten och fängelser, omfattar de grundläggande garantier som är universellt accepterade för att skydda alla människor från tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning. Det har aldrig bevisats att en enda person har blivit torterad i vårt land.

Anklagelser, klagomål eller rättsliga anspråk som framförs av allmänheten, inklusive personer i förvar, behandlas av den allmänna åklagarmyndigheten, som har ansvaret för att undersöka, utreda och svara på dem.

I Kuba finns det inte och kommer aldrig att finnas utrymme för straffrihet, eller finnas några lagar eller förordningar som ger utrymme för det. Om det skulle ha förekommit några oegentligheter i de brottsbekämpande åtgärderna under de ovannämnda händelserna kommer detta att utredas och resultatet av utredningen kommer att tillkännages. Om överträdelser har begåtts kommer åtgärder att vidtas för att se till att lagligheten återställs.

Högaktningfullt

Kubas ambassad, Stockholm

* * * * *

Översättning från engelskan; Svensk-Kubanska Föreningen

Se Republiken Kubas Grundlag av år 2019 utgiven av Svensk-Kubanska Föreningen

